

Список використаних джерел

1. Управління сучасним містом: підручник / за ред. В.М. Вакуленка, М. К. Орлатого. – К. : НАДУ, 2008. – 632 с.

Селіхова Я. В., аспірант кафедри
міського будівництва та господарства,
*Харківський національний університет міського будівництва
імені О. М. Бекетова, Україна*

МЕТОДИ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ЕНЕРГОЕФЕКТИВНИХ ЕКОЛОГІЧНИХ ПОСЕЛЕНЬ

Методологія наукових досліджень енергоефективних екологічних поселень визначає актуальність та проблематику роботи, встановлює і характеризує логічні зв'язки між предметом, метою, задачами, методами наукового дослідження та послідовність щодо їх вирішення [1].

Зокрема, актуальність дослідження обумовлена необхідністю вирішення проблем з пом'якшенням зміни клімату, відповідно до підсумкового документа саміту Організації Об'єднаних націй щодо порядку денного та сфер сталого розвитку на період до 2030 року [2]. Серед основних цілей наукового дослідження можна звернути увагу на важливість стійкого міського розвитку й управління місцевою владою і громадами в справі модернізації та планування міст і населених пунктів з тим, щоб сприяти зменшенню негативного впливу міської діяльності на навколишнє середовище.

Разом з тим, упровадження цілей сталого розвитку в Україні [3] передбачає боротьбу з усіма кліматичними ризиками, зокрема, перехід до «зеленої» економіки з низьким рівнем викидів та стійкості до клімату, формування енергоефективних екологічних поселень, як суб'єкту сталого розвитку територій.

Метою дослідження енергоефективних екологічних поселень може бути аналіз екологічної та енергетичної ситуації в Україні, визначення ролі, передумов та заходів організації енергоефективних екологічних поселень в стійкому розвитку та розробці методологічних містобудівних основ проєктування із можливістю застосування на конкретно визначеній території (наприклад, на території Харківської області).

Виходячи із зазначеної мети слід передбачити вирішення наступних завдань:

- проаналізувати історичний розвиток, узагальнити результати та уточнити містобудівний зміст поняття енергоефективних екологічних поселень;
- дослідити екологічну та енергетичну ситуацію в Україні, виявити глобальні проблеми та шляхи їх вирішення;
- проаналізувати містобудівну нормативно-правову базу щодо розвитку енергоефективних екологічних поселень на території України;

- систематизувати закордонний та український досвід наукових досліджень, теоретичних положень і практичних заходів проєктування енергоефективних екологічних поселень;
- з'ясувати передумови та роль енергоефективних екологічних поселень в сталому розвитку та виявити аспекти та засоби їх формувань;
- визначити та обґрунтувати містобудівні особливості проєктування енергоефективних екологічних поселень;
- за результатами проведених досліджень розробити методологічні основи містобудівної організації енергоефективних екологічних поселень (на прикладі Харківської області).

При цьому, об'єктом дослідження можуть бути енергоефективні екологічні поселення, а предметом дослідження – містобудівні аспекти організації енергоефективних екологічних поселень.

У науковому дослідженні, як правило, розглядаються два основні рівні: емпіричний та теоретичний. Емпіричний рівень заснований на спостереженнях, експериментах й опирається на дані досвіду, зокрема, на натурні обстеження (аналіз наявного стану та фотофіксація) [4].

Теоретичний рівень стосується широкого використання методів абстрагування, ідеалізації тощо, а також утворення понять, побудови гіпотез, моделей та теорій [4]. Так, для дослідження енергоефективних екологічних поселень можна використати такі методи:

- історичного аналізу (аналіз українського та зарубіжного досвіду проєктування й реалізації містобудівних, екологічних та економічних концепцій);
- термінологічного аналізу (формування визначень та розкриття змісту термінів у відповідності до предмету дослідження);
- стратегічного аналізу (використання опублікованих матеріалів стратегічного розвитку Харківської області для визначення заходів на період 2021–2027 рр.) [5];
- порівняльного аналізу (порівняння містобудівних процесів щодо організації приміських та рекреаційних територій в Україні та в світі);
- моделювання, застосування графічних моделей у процесі аналізу емпіричного матеріалу;
- композиційного та функціонального аналізу (виявлення особливостей територій щодо розміщення енергоефективних екологічних поселень в Харківській області, які є найбільш інвестиційно привабливими та екологічними);
- картографічного аналізу (аналіз генерального плану Харківської області та містобудівних обґрунтувань, змін цільового призначення);
- статистичного аналізу (використання опублікованих матеріалів Державної служби статистики Харківської області для визначення динаміки демографічних змін та приросту домогосподарств);
- системного аналізу (систематизація отриманих результатів дослідження).

Можна запропонувати й гіпотезу дослідження такого змісту: в умовах розвитку Харківської області, а саме в приміських та рекреаційних територіях, що є в резерві для подальшого стійкого розвитку, можлива організація функціонально-планувальної структури енергоефективних екологічних поселень, яка повинна забезпечити цілісний містобудівний та ландшафтно-планувальний екологічний каркас структури області.

Список використаних джерел

1. Силабус курсу «Науковий семінар» 2020/2021 навчального року. URL : <http://old.nmapo.edu.ua/zagruzka/VN-MNR-5.pdf>
2. Перетворення нашого світу : Порядок денний у сфері сталого розвитку до 2030 року. URL : <https://www.ua.undp.org/content/ukraine/uk/home/library/sustainable-development-report/the-2030-agenda-for-sustainable-development.html>
3. Національна доповідь ЦСР України_липень 2017. URL : <http://library.knuba.edu.ua/books/zbirniki/02/201037.pdf>
4. Грабченко А. І., Федорович В. О., Гаращенко Я. М. Методи наукових досліджень: Навч. посібник. – Харків : НТУ «ХП», 2009. 142 с.
5. Стратегія розвитку Харківської області на 2021 – 2027 роки. URL : <http://www.strategy.kharkiv.ua/25-02.html>

Сидоренко Н. О., кандидат наук з державного управління, доцент,
Пасічник Т. Ю., студент,
Шелков Л. І., студент,
*Інститут підготовки кадрів
державної служби зайнятості України, м. Київ, Україна*

ОСОБЛИВОСТІ ДІЛОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ ПРИ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ

Сучасний глобальний світ сприяє поширенню ділових контактів між представниками різних країн. Українці не є виключенням та беруть активну участь у розвитку зовнішньоекономічних відносин.

Однак кожна країна має свої відмінності, звичаї та традиції ділового спілкування. Саме ці особливості й впливають на успішність ділової комунікації між іноземними партнерами або стають причиною припинення подальшої співпраці.

Вітчизняним фахівцям, що налагоджують чи підтримують стосунки із закордонними партнерами, потрібно мати на увазі, що деякі незрозумілі вчинки іноземців – це просто прояв іншого характеру, ментальності, традицій. Аналізуючи особливості ділового етикету, що наводяться у підручнику «Етика ділових відносин» Ю. І. Палеха, можна виділити такі характерні особливості ділової комунікації при зовнішньоекономічній діяльності, що наведено у Таблиці 1 нижче.